

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.3.2012 r.
COM(2012) 93 final

2012/0042 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zasad rozliczania i planów działania dotyczących emisji i pochłaniania gazów
cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą
użytkowania gruntów i leśnictwem**

{SWD(2012) 40 final}

{SWD(2012) 41 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU:

Konieczność podjęcia natychmiastowych działań w zakresie zmiany klimatu

Pod koniec 2010 r. w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) uznano, że globalne ocieplenie nie może przekroczyć temperatury sprzed rewolucji przemysłowej o więcej niż 2° C¹. Jest to niezbędne dla ograniczenia negatywnego wpływu działalności człowieka na klimat. Globalne emisje muszą być zatem coraz niższe. Ten długoterminowy cel wymaga obniżenia globalnych emisji gazów cieplarnianych do roku 2050 o co najmniej 50 % poniżej poziomu z 1990 r.².

Państwa rozwinięte powinny do 2050 r. ograniczyć emisje o 80-95 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. W perspektywie średniookresowej Unia zobowiązała się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 20 % poniżej poziomu z 1990 r. do 2020 r., a gdyby spełnione zostały określone warunki, wartość ta miałaby wynieść 30 %³. Sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (sektor LULUCF) nie jest objęty tym zobowiązaniem.

Jednakże w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych⁴ (unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, „EU ETS”) i w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych⁵ (decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego, „ESD”) stwierdzono, że wszystkie sektory gospodarki powinny przyczyniać się do osiągnięcia unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. Ponadto zgodnie z art. 9 decyzji nr 2009/406/WE Komisja powinna dokonać oceny warunków włączenia emisji i pochłaniania emisji związanych z sektorem LULUCF do zobowiązania Unii w zakresie ograniczenia emisji oraz w stosownych wypadkach przedstawić wniosek ustawodawczy, przy jednoczesnym zapewnieniu trwałości i integralności środowiskowej wkładu sektora oraz ścisłego monitorowania i rozliczania.

W wyniku szeroko zakrojonych konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami oraz oceny skutków Komisja przedstawia - jako pierwszy etap - wniosek dotyczący decyzji, której zadaniem byłoby ustanowienie ram prawnych dla rzetelnych, zharmonizowanych i kompleksowych zasad rozliczania dla sektora LULUCF, zaprojektowanych z myślą o specyficznym profilu sektora. We wniosku ustanawia się ramy prawne dla sektora LULUCF, oddzielne od ram regulujących obecne zobowiązania (EU ETS i ESD), co oznacza, że oficjalnie na obecnym etapie sektor nie zostałby uwzględniony w celu zakładającym ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 20 %. Dopiero po wdrożeniu

¹ Decyzja 1/CP.16 konferencji stron UNFCCC (ustalenia z Cancún).

² W oparciu o czwarte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

³ Konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r.

⁴ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

⁵ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136. .

rzetelnych zasad rozliczania oraz monitorowania i sprawozdawczości sektor LULUCF mógłby zostać oficjalnie włączony do unijnych celów redukcji emisji. W tym celu Komisja przedstawiła również wniosek dotyczący uchylecia decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto⁶ i jej zastąpienia rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu⁷.

Rola użytkowania gruntów i leśnictwa w związku ze zmianą klimatu

Emisje gazów cieplarnianych w Unii pochodzą głównie z produkcji energii i innych źródeł związanych z działalnością człowieka. Jednocześnie dwutlenek węgla jest usuwany (pochłaniany) z atmosfery przez fotosyntezę, a węgiel przechowywany w drzewach i produktach drzewnych oraz pozostałych roślinach i glebie. W związku z tym stosowne użytkowanie gruntów i praktyki gospodarowania w leśnictwie i rolnictwie mogą przyczynić się do ograniczenia emisji związków węgla oraz zwiększenia poziomu pochłaniania z atmosfery. Praktyki te są objęte zakresem sektora LULUCF, który obejmuje głównie emisje dwutlenku węgla (CO₂) i pochłanianie go przez ekosystemy lądowe, określane ogólnie jako zmiany zasobów węgla⁸. W 2009 r. sektor LULUCF usunął z atmosfery ilość związków węgla równoważną ok. 9 % łącznych unijnych emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach.

Rolnictwo, leśnictwo, przemysł powiązany i energetyka to najważniejsze sektory gospodarcze związane z sektorem LULUCF, które mogą na różne sposoby przyczynić się do ograniczenia emisji i zwiększenia liczby pochłaniaczy. Środki **rolnicze**, których celem jest ograniczenie przekształcenia użytków zielonych i strat węgla wynikających z uprawy gleb organicznych mogłyby obejmować praktyki rolnicze takie jak stosowanie różnych gatunków roślin uprawnych (np. większej liczby upraw strączkowych) i powszechniejsze stosowanie płodozmianu. Praktyki rolniczo-leśne prowadzące do wyższego poziomu zasobów węgla w glebie mogłyby przyczynić się do osiągnięcia założonego celu poprzez chów zwierząt lub uprawę roślin spożywczych na terenie, na którym uprawia się drzewa w celu pozyskania drewna, energii lub innych produktów drzewnych. Materiały organiczne mogą być przywracane na ten teren lub pozostawiane na nim w celu poprawy wydajności gruntów uprawnych i użytków zielonych, a ponowne nawadnianie, odłogowanie lub zaniechanie osuszania gleby organicznej, w tym torfowisk, oraz rekultywacja zdegradowanych gleb może przynieść znaczące korzyści związane z łagodzeniem zmiany klimatu i zachowaniem różnorodności biologicznej. W świetle powyższego uwzględnienie gospodarki gruntami uprawnymi i użytkami zielonymi w rozliczaniu emisji byłoby niezbędnym krokiem w dążeniu do pełnego wkładu tej działalności w realizację celów związanych z klimatem.

Leśnictwo również posiada znaczny potencjał w zakresie łagodzenia zmiany klimatu. Obejmuje on praktyki takie jak przekształcanie terenu niezalesionego w zalesiony

⁶ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

⁷ COM(2011) 789 wersja ostateczna – 2011/0372 (COD).

⁸ Inne gazy cieplarniane z działalności rolniczej, np. metan i podtlenek azotu pochodzące od przeżuwaczy i z nawozów, nie są objęte sektorem LULUCF, który dotyczy głównie emisji węgla i ich pochłaniania w odniesieniu do roślinności i gleby. Emisje gazów innych niż CO₂ z rolnictwa są objęte oddzielną inwentaryzacją w dziedzinie rolnictwa.

(zalesianie)⁹, unikanie przekształcania lasu w inny rodzaj terenu (wylesianie), składowanie związków węgla w istniejących lasach poprzez dłuższy okres rotacji drzew, rezygnacja ze zrębu zupełnego (np. gospodarka leśna w zakresie przerzedzania lub selektywnego pozyskiwania drewna) i przekształcanie w las niezakłócony ludzką działalnością oraz szersze stosowanie środków zapobiegawczych w celu ograniczenia skutków zjawisk takich jak pożary, szkodniki i burze. Jednocześnie wydajność lasów można zwiększyć poprzez ustalanie rotacji w odstępach zapewniających jak największe wykorzystanie maksymalnej produktywności, większe wykorzystanie lasów o niskiej wydajności i zwiększenie pozyskiwania odpadów drzewnych i gałęzi, przy zachowaniu różnorodności biologicznej, żyzności gleby i materii organicznej. Inne możliwe działania to zmiana składu gatunkowego i tempa wzrostu.

Oprócz bezpośrednich skutków dla leśnictwa i rolnictwa łagodzenie zmiany klimatu oferuje potencjalne korzyści dla powiązanych **gałęzi przemysłu** (np. sektor papierniczy, przetwarzania drewna) oraz **sektorów energii odnawialnej**, jeśli gospodarka gruntami rolnymi i lasami uwzględni produkcję drewna i energii. Węgiel jest składowany w drzewach, innych roślinach i glebie, ale przez wiele dziesięcioleci może również być składowany w produktach (np. drewno budowlane). Polityka przemysłowa i konsumencka może znacząco przyczynić się do zwiększenia długoterminowego korzystania z drewna i jego recyklingu lub do produkcji pulpy, papieru i produktów drzewnych w zastępstwie ich wysokoemisyjnych odpowiedników (np. betonu, stali, tworzyw sztucznych uzyskanych z paliw kopalnych). Przemysł oparty na biotechnologii może skorzystać z roślin uprawianych na potrzeby zastępowania surowców (np. konopie i trawa stosowane do izolacji zamiast włókna szklanego, słoma stosowana w produkcji mebli, panele drzwi samochodowych produkowane z włókien lnu lub sizalu, biologiczne tworzywa sztuczne) lub w celach energetycznych (np. wykorzystanie biomasy zamiast paliw kopalnych). Z badań wynika, że dla każdej tony związków węgla w produktach drzewnych zastępujących produkty niewykonane z drewna można się spodziewać ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o ok. 2 tony związków węgla¹⁰.

Wprowadzenie obowiązku rozliczania dla gospodarki leśnej, gospodarki gruntami uprawnymi i gospodarki pastwiskami poprawiłoby widoczność działań podejmowanych przez rolników, leśników i sektory związane z leśnictwem oraz stanowiłoby podstawę dla opracowania zachęt politycznych mających na celu zwiększenie działań w zakresie łagodzenia. Gdyby działania te były rozliczane, ich ogólny wpływ na emisje gazów cieplarnianych mógłby zostać lepiej odzwierciedlony, co spowodowałoby osiągnięcie celów w zakresie redukcji emisji po niższych kosztach.

Biorąc pod uwagę, że potencjał emisyjny użytkowania gruntów rolnych, lasów oraz powiązanych gałęzi przemysłu różni się znacząco w państwach członkowskich Unii, nie jest możliwe przyjęcie jednego podejścia politycznego. Należy opracować podejście dostosowane do lokalnych warunków umożliwiające uwzględnienie różnych rodzajów użytkowania gruntów i praktyk w zakresie leśnictwa. Niezbędnym warunkiem ochrony i zwiększenia zasobów węgla oraz stopnia pochłaniania jest zapewnienie równych warunków dla różnych środków stosowanych w różnych sektorach w państwach członkowskich (np. w gospodarce

⁹ Należy jednak dopilnować, aby przekształcenie nie powodowało ucieczki emisji, czyli zastąpienia żywności produkowanej wewnętrznie żywnością importowaną o większym śladzie węglowym.

¹⁰ Zob. np. Sathre R. i O'Connor J. (2010), „A synthesis of research on wood products and greenhouse gas impacts”, wydanie drugie, Vancouver, B. C. FP Innovations, s. 117.

pastwiskami lub w produkcji bioenergii) poprzez dokładne i zharmonizowane rozliczanie emisji i pochłaniania w sektorze LULUCF.

Obecna polityka to za mało

Chociaż sektor LULUCF nie został jeszcze ujęty w unijnych celach redukcji emisji do roku 2020, jest on częściowo uwzględniany w zobowiązaniach Unii w ramach Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („protokołu z Kioto”), zgodnie z decyzją Rady 2002/358/WE¹¹, w okresie 2008-2012 r. Jednakże obowiązujące międzynarodowe zasady rozliczania, stanowiące zbiór dobrowolnych i obowiązkowych praktyk, cechują się poważnymi niedociągnięciami. Przede wszystkim rozliczanie jest dobrowolne dla większości działań w sektorze LULUCF, w szczególności w dziedzinie gospodarki leśnej (stanowiącej ok. 70 % sektora) i gospodarki gruntami uprawnymi i pastwiskami (ok. 17 % sektora). W związku z tym rozliczanie w pierwszym okresie rozliczeniowym na mocy protokołu z Kioto różni się znacząco w państwach członkowskich. Kolejnym niedociągnięciem jest brak zachęt dla łagodzenia zmiany klimatu w leśnictwie. **Niezbędne jest ulepszenie systemu rozliczania** pozwalające na stworzenie równych warunków w sektorze rolnym, leśnym i w sektorach powiązanych oraz w energetyce w państwach członkowskich, umożliwiając równe traktowanie tych sektorów na rynku wewnętrznym Unii.

Rzetelne i zharmonizowane oszacowanie poziomu emisji i pochłaniania w rolnictwie i leśnictwie wymaga inwestycji w monitorowanie i sprawozdawczość. Niemniej jednak nadal istnieją poważne luki. Należy zwiększyć stopień dokładności i kompletności przekazywanych danych, w szczególności danych dotyczących gleb rolniczych. **Poprawa systemu monitorowania i sprawozdawczości** nie tylko wspomogłoby rozliczanie, ale także zapewni rzetelny, wyraźny i widoczny wskaźnik postępów w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

Należy dążyć do **uzyskania efektu synergii z szerszymi celami politycznymi**: istnieją już zachęty promujące stosowanie bioenergii¹², ale obecnie nie ma spójnego podejścia do łagodzenia zmiany klimatu w sektorze LULUCF poprzez środki podejmowane w rolnictwie, leśnictwie i powiązanych sektorach.

Łagodzenie zmiany klimatu mogłoby odgrywać coraz większą rolę we wspólnej polityce rolnej (WPR). W unijnej polityce rozwoju obszarów wiejskich po 2013 r. działania w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej mogłyby być podejmowane poprzez oferowanie lepszych zachęt do pochłaniania dwutlenku węgla w rolnictwie i leśnictwie. Niektóre zachęty mogłyby równocześnie prowadzić do zwiększenia stanu zasobów węgla i ich ochrony oraz przynieść korzyści dla różnorodności biologicznej i dla przystosowania się do zmiany klimatu poprzez zwiększenie zdolności do retencji wody oraz ograniczenie erozji. Obowiązkowe rozliczanie powiązanych fluktuacji węgla pierwiastkowego przyczyniłoby się do wzrostu zauważalności pozytywnych skutków takich środków oraz zagwarantowałoby ich pełny udział w przeciwdziałaniu zmianie klimatu. Rozliczanie w sektorze LULUCF pozwoliłoby na sprecyzowanie korzyści wynikających ze zrównoważonego rozwoju bioenergii poprzez lepsze odzwierciedlenie powiązanych emisji, w szczególności wynikających ze spalania biomasy, które w tej chwili nie podlega rozliczaniu.

¹¹ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1.

¹² Dyrektywa 2009/28/WE.

Stanowiłoby to dodatkowe wzmocnienie zachęt płynących z kryteriów zrównoważenia w kontekście celów w zakresie energii odnawialnej.

LULUCF różni się od pozostałych sektorów. Pochłanianie gazów cieplarnianych i ich emisje w tym sektorze są wynikiem stosunkowo powolnych procesów naturalnych. Zanim środki takie jak zalesianie przyniosą znaczące efekty, mogą minąć dziesięciolecia. Dlatego działania związane ze zwiększeniem pochłaniania i ograniczeniem emisji z leśnictwa i rolnictwa należy rozważać w perspektywie długoterminowej. Ponadto emisje i pochłanianie są mają odwracalny charakter. Może to wynikać z ekstremalnych zdarzeń, takich jak pożary, burze, susze czy działanie szkodników, mających wpływ na pokrywę leśną lub pokrycie terenu albo z decyzji wynikających z gospodarowania (np. pozyskiwanie drewna lub sadzenie drzew). Ponadto **roczne fluktuacje** poziomu emisji i pochłaniania w lasach są wysokie i w rezultacie zjawisk katastrofalnych i pozyskiwania drewna mogą stanowić nawet 35 % łącznych rocznych emisji w niektórych państwach członkowskich. Powyższe czynniki sprawiają, że państwa członkowskie miałyby problemy z osiągnięciem rocznych celów.

Chociaż emisje i pochłanianie związane z sektorem LULUCF są zgłaszane na mocy UNFCCC i częściowo rozliczane w ramach protokołu z Kioto, sektor ten nie został uwzględniony w zobowiązaniach Unii w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego ze względu na stwierdzone poważne niedociągnięcia w międzynarodowych zasadach rozliczania emisji i pochłaniania w tym sektorze. Ponadto w chwili ustalania celu Unii w zakresie redukcji emisji oczekiwano, że podczas szczytu w Kopenhadze w 2009 r. poświęconego kwestiom klimatu zawarte zostanie międzynarodowe porozumienie w sprawie zmiany klimatu obejmujące zmienione zasady rozliczania sektora LULUCF, które mogłoby następnie zostać przyjęte przez Unię. Tak się jednak nie stało.

Jednakże podczas 17. konferencji stron konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto w Durbanie w grudniu 2011 r. osiągnięto pewien postęp. W tych ramach w decyzji -/CMP.7 określono zasady, definicje i warunki rozliczania dla sektora LULUCF począwszy od drugiego okresu rozliczeniowego na mocy protokołu z Kioto. W szczególności obowiązkowe będzie rozliczanie działalności związanej z gospodarką leśną, w tym w odniesieniu do pozyskanych produktów drzewnych. Ustalono również definicje zjawisk katastrofalnych oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych. Ważne jest zatem, aby na szczepku Unii podjąć działania odpowiadające procesom międzynarodowym. Wniosek ustawodawczy dotyczący rozliczania emisji i pochłaniania w wyniku działalności związanej z sektorem LULUCF w Unii musi być zgodny z decyzjami podjętymi na szczepku międzynarodowym, tak aby zapewnić odpowiedni poziom spójności; jednocześnie powinien on sprawić, że Unia będzie mogła stanowić przykład dla innych, mając na względzie osiągnięcie w drugim okresie rozliczeniowym na mocy protokołu z Kioto międzynarodowego porozumienia.

Celem wniosku jest więc stopniowe włączenie sektora LULUCF do unijnej polityki w dziedzinie klimatu poprzez stworzenie oddzielnych ram prawnych dostosowanych do specyficznego profilu sektora oraz poprzez zapewnienie rzetelnych i zharmonizowanych ram rozliczeniowych. Przede wszystkim dzięki wnioskowi rozliczanie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych objęłoby wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w Unii. Wniosek przyczyniłby się do większej widoczności już podejmowanych oraz nowych działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w rolnictwie, leśnictwie i powiązanych sektorach i stanowiłby podstawę dla opracowania odpowiednich zachęt politycznych (np. w ramach WPR

oraz w świetle „Planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy”¹³). Ustanowienie wspólnych unijnych zasad rozliczania stworzyłoby równe warunki we wszystkich państwach członkowskich. Pozwoliłoby na uwzględnienie zmian zasobów węgla związanych z zastosowaniem biomasy produkcji krajowej, co pozwoliłoby na uzupełnienie rozliczania w dziedzinie bioenergii na poziomie gospodarki. Wzmocniłoby to integralność środowiskową polityki Unii w dziedzinie klimatu. Byłby to również ważny i niezbędny krok w dążeniu do osiągnięcia bardziej ambitnych celów w zakresie klimatu przy niższych kosztach. Dlatego ważne jest ustanowienie rzetelnych i zharmonizowanych zasad rozliczania w sektorze oraz zapewnienie ich wkładu w rozwiązywanie wyzwań związanych ze zmianą klimatu.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Na początku 2010 r. w ramach Europejskiego programu zapobiegania zmianie klimatu utworzono grupę ekspercką ds. polityki klimatycznej w zakresie sektora LULUCF. W skład grupy weszło wiele zainteresowanych stron: proekologiczne organizacje pozarządowe, stowarzyszenia handlowe, eksperci reprezentujący administracje publiczne i naukowcy. Celem grupy było określenie krytycznych kwestii związanych z włączeniem sektora LULUCF do działań Unii na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i wyrażenie opinii w ich sprawie. Działania grupy pomogły w określeniu zakresu prac Komisji i ich ukierunkowaniu. Sprawozdanie podsumowujące zawierające główne wnioski jest dostępne na stosownych stronach internetowych Komisji¹⁴.

W 2010 r. przeprowadzono internetowe konsultacje społeczne, których celem było zgromadzenie opinii na temat możliwości i wyzwań związanych z włączeniem sektora LULUCF do zobowiązań Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych¹⁵. Otrzymano 153 odpowiedzi stanowiących opinie przedsiębiorstw prywatnych, organizacji biznesowych i przemysłowych, osób prywatnych i prywatnych właścicieli gruntów, organizacji pozarządowych, przedstawicieli środowiska naukowego i organów publicznych. Pytania te wykorzystano następnie w osobnych konsultacjach z państwami członkowskimi, w ramach których otrzymano 14 odpowiedzi. Dane zebrane w wyniku konsultacji pozwoliły stwierdzić, że:

- większość respondentów uważa, że działalność związana z użytkowaniem gruntów mogłaby przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu także w perspektywie krótkoterminowej (do 2020 r.) oraz w perspektywie długoterminowej (2020-2050 r.);
- większość respondentów stwierdziła, że sektor LULUCF powinien mieć wkład w osiągnięcie celów Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r., przy czym znaczna część odpowiedzi wskazywała, że sektor ten należałoby włączyć jedynie w przypadku przyjęcia przez Unię bardziej ambitnego zobowiązania;

¹³ COM(2011) 571 wersja ostateczna.

¹⁴ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm.

¹⁵ http://ec.europa.eu/clima/consultations/0003/index_en.htm.

- według respondentów lepszym rozwiązaniem byłoby utworzenie oddzielnych ram rozliczania dla sektora LULUCF, a nie włączenie go do EU ETS lub ESD;
- większość respondentów zgodziła się również, że zachodzi potrzeba większej harmonizacji i normalizacji sprawozdawczości i monitorowania w Unii;
- znaczna większość respondentów uważała, że obowiązująca polityka Unii i państw członkowskich jest niewystarczająca dla dopilnowania, aby działalność związana z użytkowaniem gruntów przyczyniała się do łagodzenia zmiany klimatu.

Pełne wyniki internetowych konsultacji społecznych i konsultacji z państwami członkowskimi są dostępne na stosownych stronach internetowych Komisji¹⁶.

W dniu 28 stycznia 2011 r. Komisja zorganizowała w Brukseli spotkanie z zainteresowanymi stronami. W rozmowach udział wzięło ok. 75 uczestników, w tym przedstawiciele państw członkowskich, stowarzyszeń handlowych, środowiskowych organizacji pozarządowych i instytutów badawczych. Informacje dotyczące spotkania są dostępne na stosownych stronach internetowych Komisji¹⁷.

Ocena skutków

W ocenie skutków dokonano analizy trzech kwestii niezbędnych dla oceny, w jako sposób sektor LULUCF należy włączyć do zobowiązań Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Dotyczyły one sposobu:

- zapewnienia rzetelnych zasad rozliczania dla emisji i pochłaniania;
- zapewnienia rzetelnego systemu monitorowania i sprawozdawczości;
- utworzenia stosownego kontekstu politycznego dla włączenia sektora do zobowiązań Unii w zakresie zmiany klimatu.

W oparciu o kontekst polityczny włączenia sektora do zobowiązań Unii, które obecnie regulują ESD i EU ETS, w ocenie skutków rozważono trzy warianty włączenia sektora LULUCF: jako części ESD, w osobnych ramach lub odroczenie włączenia. W ramach każdego wariantu rozważono kwestie związane z rozliczaniem i monitorowaniem. Szczegółowo rozważono potencjalne społeczne, gospodarcze i środowiskowe skutki wariantów.

W ocenie skutków stwierdzono, że istnieją uzasadnione powody przemawiające za włączeniem sektora LULUCF do zobowiązań Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – poprawa spójności polityki, integralności środowiskowej i efektywności gospodarczej. Będzie to jednak możliwe wyłącznie w przypadku zapewnienia właściwego kontekstu politycznego dla sektora LULUCF. Wysoka zmienność emisji i pochłaniania w lasach oznacza, że roczne cele w redukcji emisji podobne do tych obowiązujących w innych sektorach są niewłaściwe. Innym czynnikiem odróżniającym sektor LULUCF od innych sektorów jest długi okres konieczny, aby podjęte środki łagodzące przyniosły rezultaty. W związku z powyższym w ocenie skutków stwierdzono, że najlepszym wariantem byłoby

¹⁶ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm .

¹⁷ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm .

opracowanie **oddzielnych ram prawnych** dla sektora LULUCF. W odniesieniu do rozliczania stosowne określone warianty obejmują **obowiązek rozliczania emisji i pochłaniania w odniesieniu do działalności związanej z leśnictwem i rolnictwem** oraz równe traktowanie działań łagodzących, niezależnie od tego, czy prowadzone one są w sektorze leśnictwa, rolnictwa, w powiązanych sektorach czy energetyce. Podejście takie sprzyja oszczędnościom oraz zapewni równe warunki nie tylko dla państw członkowskich, ale również dla różnych sektorów rynku wewnętrznego Unii. Zapewni ono również ramy umożliwiające oferowanie zachęt skłaniających rolników, leśników i przedstawicieli powiązanych sektorów do podejmowania działań łagodzących, zapewniając tym samym ich widoczność i właściwe uwzględnienie. Szeroko zakrojone uwzględnienie emisji i pochłaniania zapewni ujęcie w systemie rozliczania potencjalnego odwrócenia sytuacji. Działania w zakresie łagodzenia nie należy odwlekać. Strategię oraz prognozy związane z sektorem LULUCF można określić w krajowych planach działania. Byłby to etap pośredni przed pełnym włączeniem sektora do obecnych ram politycznych. W ocenie skutków stwierdzono również, że należy udoskonalić system monitorowania i sprawozdawczości związany z zasadami rozliczania i wskaźnikami określającymi postępy w rolnictwie i leśnictwie. Komisja proponuje osiągnięcie tego założenia poprzez oddzielne ramy, a mianowicie poprzez przegląd decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania. Ze względu na kwestie porównywalności i oszczędności kosztów należałoby lepiej wykorzystać unijne instrumenty monitorowania takie jak LUCAS i CORINE.

Pełne wyniki przedstawiono w ocenie skutków dołączonej do wniosku.

Streszczenie wniosku

Głównym celem niniejszej decyzji jest ustanowienie rzetelnych i kompleksowych zasad rozliczania dla sektora LULUCF oraz umożliwienie przyszłego rozwoju polityki pod kątem pełnego włączenia sektora LULUCF do zobowiązań Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli spełnione zostaną odpowiednie warunki. W tym celu decyzja ustanawia ramy dla:

- obowiązku rozliczania przez państwa członkowskie emisji gazów cieplarnianych przez źródła i ich pochłaniania przez pochłaniacze w odniesieniu do działalności rolniczej i leśnej w sektorze LULUCF oraz dobrowolnego rozliczania w odniesieniu do odnowy szaty roślinnej oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych;
- ogólnych zasad rozliczania, które należy stosować;
- szczególnych zasad rozliczania dla zalesiania, ponownego zalesiania, wylesiania, gospodarki leśnej, zmian w zasobach pozyskanych produktów drzewnych, gospodarki gruntami uprawnymi, gospodarki pastwiskami, odnowy szaty roślinnej oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych;
- szczególnych zasad rozliczania dla zjawisk katastrofalnych;
- przyjęcia w państwach członkowskich planów działania dotyczących sektora LULUCF mających na celu ograniczenie lub zmniejszenie emisji przez źródła i utrzymanie lub zwiększenie stopnia ich pochłaniania przez pochłaniacze w odniesieniu do działalności sektora LULUCF oraz oceny tych planów przez Komisję;

- uprawnień Komisji w zakresie aktualizacji definicji określonych w art. 2 w świetle zmian definicji przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto lub innych wielostronnych porozumień w zakresie zmiany klimatu zawartych przez Unię, w zakresie zmiany załącznika I w celu dodania okresów rozliczeniowych oraz zapewnienia spójności między tymi okresami i odpowiednimi okresami mającymi zastosowanie do zobowiązań Unii w zakresie redukcji emisji w innych sektorach, w zakresie zmiany załącznika II poprzez aktualizację poziomów odniesienia zgodnie z przedstawionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 proponowanymi poziomami odniesienia, z uwzględnieniem korekt dokonanych zgodnie z niniejszą decyzją, w zakresie zmiany informacji określonych w załączniku III zgodnie z postępem naukowym oraz zmiany warunków dotyczących zasad rozliczania dla zjawisk katastrofalnych określonych w art. 9 ust. 2 w świetle postępu naukowego lub w celu uwzględnienia zmian aktów przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku ustawodawczego jest art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wniosek służy realizacji słusznego celu w ramach art. 191 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a mianowicie przeciwdziałaniu zmianie klimatu. Celem wniosku ustawodawczego jest zapewnienie dokładnego i spójnego rozliczania przez państwa członkowskie emisji przez źródła i pochłaniania przez pochłaniacze w odniesieniu do sektora LULUCF, a tym samym poprawa dostępności informacji dla celów tworzenia polityki i procesu decyzyjnego w kontekście zobowiązań Unii w dziedzinie zmiany klimatu oraz zapewnienie zachęt dla podejmowania działań łagodzących. Celu tego nie można osiągnąć, stosując środki mniej restrykcyjne niż wniosek ustawodawczy.

Zasada pomocniczości

Aby działanie Unii było uzasadnione, konieczne jest przestrzeganie zasady pomocniczości.

(a) Transnarodowy charakter problemu (test konieczności)

Zmiana klimatu jest zjawiskiem transgranicznym, wymagającym wspólnych działań państw członkowskich. Działania krajowe nie wystarczyłyby dla osiągnięcia wspólnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych ustalonych na szczeblu Unii; nie byłyby one w stanie osiągnąć celów ani zapewnić przestrzegania zobowiązań ustalonych na szczeblu międzynarodowym. Dlatego Unia musi utworzyć ramy prawne zapewniające zharmonizowane rozliczanie we wszystkich możliwych gałęziach sektora LULUCF, tak aby zwiększyć wkład w wypełnienie zobowiązań Unii w zakresie zmian klimatu.

(b) Test efektywności (wartość dodana)

Ze względu na efektywność podjęcie działań na szczeblu Unii przyniosłoby wyraźniejsze korzyści w porównaniu z działaniami na szczeblu państw członkowskich. Ponieważ nadrzędne zobowiązania w zakresie zmiany klimatu podejmowane są na poziomie Unii, bardziej efektywne jest także opracowanie na tym samym poziomie niezbędnych zasad rozliczania. Ponadto rozwiązanie określonych problemów, takich jak konieczność ustalenia dokładnej i spójnej metodyki rozliczania dla różnych rodzajów działalności w ramach

LULUCF wymaga wprowadzenia wspólnych zasad dla wszystkich państw członkowskich. Można to osiągnąć jedynie na szczeblu Unii.

Omawiane ramy prawne zapewnią skuteczność poprzez zastosowanie zharmonizowanego i rzetelnego rozliczania oraz planów działania w zakresie sektora LULUCF oraz poprzez umożliwienie bardziej szczegółowej oceny postępów dokonywanych w państwach członkowskich. Pozwoli to na zapewnienie spójności polityki klimatycznej Unii, dalszej poprawy integralności środowiskowej zobowiązań Unii w zakresie zmiany klimatu oraz większej efektywności gospodarczej polityki klimatycznej Unii.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów w zakresie poprawy jakości danych dotyczących zmiany klimatu i zapewniania zgodności w ramach międzynarodowych i unijnych wymogów i zobowiązań.

Wniosek jest proporcjonalny do ogólnego celu Unii, jakim jest osiągnięcie celów Unii zawartych w pakiecie klimatyczno-energetycznym, protokole z Kioto, porozumieniu kopenhaskim i decyzjach 1/CP.16, 1/CMP.6 i 2/CMP.6 („ustalenia z Cancún”).

Wniosek przewiduje wdrożenie zasad rozliczania podobnych do zasad omawianych i stosowanych na szczeblu międzynarodowym, w szczególności określonych w decyzji -/CMP.7, ale bardziej rzetelnych i kompleksowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Jak określono w ocenie skutków finansowych załączonej do niniejszej decyzji, decyzja będzie wdrażana z wykorzystaniem obecnego budżetu i nie będzie mieć wpływu na wieloletnie ramy finansowe.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek obejmuje przepis, zgodnie z którym Komisja dokona przeglądu zasad rozliczania określonych w niniejszej decyzji najpóźniej w ciągu jednego roku od zakończenia pierwszego okresu rozliczeniowego.

2012/0042 (COD)

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zasad rozliczania i planów działania dotyczących emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”) jest pochłaniaczem netto, pochłaniającym z atmosfery gazy cieplarniane odpowiadające znacznej części łącznych emisji Unii. W wyniku zmian ilości węgla składowanego w roślinności i glebie sektor odpowiada również za antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych oraz pochłanianie tych gazów. Emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych z sektora LULUCF nie są uwzględnione w unijnym celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % do 2020 r. zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych²⁰ i dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE²¹, ale wliczają się częściowo do ilościowego celu Unii w zakresie ograniczenia emisji zgodnie z art. 3 ust. 3 Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji

¹⁸ Dz.U. C z , s. .

¹⁹ Dz.U. C z , s. .

²⁰ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136.

²¹ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”) („protokołu z Kioto”) zatwierdzonego decyzją Rady nr 2002/358/WE²².

- (2) W art. 9 decyzji nr 2009/406/WE zobowiązano Komisję do dokonania oceny warunków włączenia emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania w związku z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do zobowiązania Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, przy jednoczesnym zapewnieniu trwałości i integralności środowiskowej wkładu sektora oraz dokładnego monitorowania i rozliczania stosownych emisji i pochłaniania. W niniejszej decyzji należy zatem w pierwszym etapie określić zasady rozliczania mające zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania w odniesieniu do sektora LULUCF. Aby zapewnić zachowanie i zwiększenie zasobów węgla w okresie przejściowym decyzja powinna przewidywać przyjęcie przez państwa członkowskie planów działania dotyczących sektora LULUCF określających środki ograniczenia lub zmniejszenia emisji oraz utrzymania lub zwiększenia stopnia ich pochłaniania w sektorze LULUCF.
- (3) Podczas 17. konferencji stron UNFCCC w Durbanie w grudniu 2011 r. przyjęto decyzję -/CMP.7 konferencji stron służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto („decyzja -/CMP.7”). W decyzji tej określono zasady rozliczania dla sektora LULUCF począwszy od drugiego okresu rozliczeniowego na mocy protokołu z Kioto. Niniejsza decyzja powinna być zgodna z powyższą decyzją w celu zapewnienia właściwego stopnia spójności między wewnętrznymi zasadami Unii a metodyką uzgodnioną w ramach UNFCCC. Niniejsza decyzja powinna również uwzględniać szczególny charakter unijnego sektora LULUCF.
- (4) Zasady rozliczania dla sektora LULUCF powinny odzwierciedlać działania podejmowane w rolnictwie i leśnictwie w celu zwiększenia wpływu zmian w użytkowaniu gruntów na ograniczenie emisji. Niniejsza decyzja powinna obejmować obowiązkowe zasady rozliczania dla działalności leśnej w zakresie zalesiania, ponownego zalesiania, wylesiania i gospodarki leśnej oraz działalności rolniczej w zakresie gospodarki pastwiskami i gruntami uprawnymi. Powinna również zawierać dobrowolne zasady rozliczania dla odnowy szaty roślinnej oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych.
- (5) W celu zapewnienia integralności środowiskowej zasad rozliczania dla unijnego sektora LULUCF zasady te powinny opierać się na zasadach rozliczania określonych w decyzji -/CMP.7 i decyzji 16/CMP.1 konferencji stron służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto.
- (6) Zasady rozliczania powinny prawidłowo odzwierciedlać zmiany w emisjach i pochłanianiu związane z działalnością człowieka. Niniejsza decyzja powinna przewidywać wykorzystanie właściwej metodyki w odniesieniu do różnych rodzajów działalności sektora LULUCF. Emisje i pochłanianie związane z zalesianiem, ponownym zalesianiem i wylesianiem są bezpośrednim skutkiem działalności człowieka i należy je rozliczać w całości. Jednak uwzględniając, że nie wszystkie emisje i pochłanianie związane z gospodarką leśną wynikają z działalności człowieka, stosowne zasady rozliczania powinny obejmować stosowanie poziomów odniesienia

²²

Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1.

w celu wykluczenia skutków cech naturalnych i charakterystyki poszczególnych państw. Poziomy odniesienia stanowią szacunkowy roczny poziom netto emisji lub pochłaniania wynikających z gospodarki leśnej na terytorium państwa członkowskiego w latach objętych okresem rozliczeniowym, określane w sposób przejrzysty zgodnie z decyzją -/CMP.7. Powinny one być aktualizowane w celu odzwierciedlenia poprawy metodyki lub danych dostępnych w państwach członkowskich. Zasady rozliczania powinny przewidywać górną granicę emisji gazów cieplarnianych netto i ich pochłaniania dla gospodarki leśnej, które można uwzględnić na rachunkach, biorąc pod uwagę niepewność prognoz, na których opierają się poziomy odniesienia.

- (7) Zasady rozliczania powinny zapewniać prawidłowe uwzględnienie w rachunkach przez państwa członkowskie czasu, w jakim ma miejsce emisja gazów cieplarnianych z pozyskanego drewna, w celu zachęcenia do stosowania pozyskanych produktów drzewnych o długim cyklu życia. Funkcja rozpadu pierwszego stopnia mająca zastosowanie do emisji wynikających z pozyskanych produktów drzewnych powinna zatem odpowiadać równaniu 12.1 wytycznych Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmiany Klimatu („IPCC”) dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych z 2006 r., zaś standardowe stosowne wartości czasu połowicznego rozpadu powinny opierać się na tabeli 3a.1.3 wytycznych IPCC dotyczących dobrych praktyk w zakresie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa z 2003 r.
- (8) Jako że rokroczne wahania emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania wynikających z rolnictwa są o wiele mniejsze niż wahania emisji i pochłaniania wynikających z leśnictwa, państwa członkowskie powinny rozliczać emisje gazów cieplarnianych i ich pochłanianie dla gospodarki gruntami uprawnymi i pastwiskami w oparciu o rok referencyjny, zgodnie ze zweryfikowanym sprawozdaniem wstępnym dotyczącym danych w zakresie emisji w roku referencyjnym przedłożonym UNFCCC zgodnie z decyzją 13/CMP.1 konferencji stron służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto („decyzja 13/CMP.1”).
- (9) Zjawiska katastrofalne, takie jak pożary lasów, plagi owadów, choroby roślin, ekstremalne zjawiska pogodowe i zakłócenia geologiczne mogą prowadzić do tymczasowych emisji gazów cieplarnianych lub ich ograniczenia w sektorze LULUCF lub do odwrócenia wcześniejszych tendencji zachodzących w pochłanianiu. Jako że odwrócenie może być również skutkiem decyzji związanych z gospodarowaniem, takich jak decyzje o pozyskaniu drewna lub sadzeniu drzew, w niniejszej decyzji należy zadbać o to, aby odwrócenie pochłaniania wynikające z działalności człowieka było zawsze prawidłowo odzwierciedlane na rachunkach sektora LULUCF. Ponadto niniejsza decyzja powinna zapewniać państwom członkowskim ograniczoną możliwość wyłączenia emisji wynikających ze zjawisk katastrofalnych będących poza ich kontrolą z rachunków sektora LULUCF. Jednakże sposób wykorzystania tych przepisów przez państwa członkowskie nie powinien prowadzić do nieuzasadnionego zaniżonego rozliczania.
- (10) Przepisy dotyczące sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz innych informacji związanych ze zmianą klimatu, w tym informacji dotyczących sektora LULUCF, są objęte zakresem rozporządzenia (UE) nr .../... [wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany

klimatu (COM/2011/0789 wersja ostateczna, 2011/0372 (COD))], w związku z czym nie są one objęte zakresem niniejszej decyzji.

- (11) Ze względu na rokroczne wahania emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania, potrzebę częstego ponownego obliczania niektórych przekazywanych danych oraz długi czas niezbędny, aby zmiany sposobu gospodarowania w rolnictwie i leśnictwie wywarły wpływ na ilość związków węgla składowanych w roślinności i glebie, rozliczenia w sektorze LULUCF dokonywane na zasadzie corocznej byłyby niedokładne i niewiarygodne. Niniejsza decyzja powinna zatem określać dłuższy i bardziej stosowny okres rozliczania.
- (12) Plany działania państw członkowskich dotyczące sektora LULUCF powinny określać środki mające na celu ograniczenie lub zmniejszenie emisji oraz utrzymanie lub zwiększenie stopnia ich pochłaniania w sektorze LULUCF. Każdy plan działania dotyczący sektora LULUCF powinien zawierać pewne informacje określone w niniejszej decyzji. Ponadto w celu promowania najlepszych praktyk w załączniku do niniejszej decyzji należy podać orientacyjny wykaz środków, który można również zawrzeć w planach działania. Komisja powinna okresowo oceniać treść i realizację planów działania państw członkowskich dotyczących sektora LULUCF oraz w stosownych przypadkach wydawać zalecenia mające na celu wzmożenie działań państw członkowskich.
- (13) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu aktualizacji definicji określonych w art. 2 w świetle zmian definicji przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto lub innych wielostronnych porozumień w zakresie zmiany klimatu zawartych przez Unię, w celu zmiany załącznika I w celu dodania okresów rozliczeniowych oraz zapewnienia spójności między tymi okresami i odpowiednimi okresami mającymi zastosowanie do zobowiązań Unii w zakresie redukcji emisji w innych sektorach, w celu zmiany załącznika II poprzez aktualizację poziomów odniesienia zgodnie z przedstawionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 proponowanymi poziomami odniesienia, z uwzględnieniem korekt dokonanych zgodnie z niniejszą decyzją, w celu zmiany informacji określonych w załączniku III zgodnie z postępem naukowym oraz zmiany warunków dotyczących zasad rozliczania dla zjawisk katastrofalnych określonych w art. 9 ust. 2 w świetle postępu naukowego lub w celu uwzględnienia zmian aktów przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (14) Ponieważ cele zamierzonego działania nie mogą, ze względu na ich charakter, zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, i w związku z tym mogą, ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszej decyzji określono zasady rozliczania mające zastosowanie do emisji i pochłaniania wynikających z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem. Przewidziano w niej również sporządzenie przez państwa członkowskie planów działania dotyczących sektora LULUCF w celu ograniczenia lub zmniejszenia emisji oraz utrzymania lub zwiększenia stopnia pochłaniania oraz ocenę tych planów przez Komisję.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:
 - (a) „emisje” oznaczają antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych ze źródeł;
 - (b) „pochłanianie” oznacza pochłanianie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych przez pochłaniacze;
 - (c) „zalesianie” oznacza bezpośrednie spowodowane przez człowieka przekształcenie terenu, który nie był zalesiony przez okres co najmniej 50 ostatnich lat, w teren zalesiony poprzez sadzenie, siew lub hodowlę przez człowieka drzew wyrosłych z nasion w sposób naturalny, jeżeli przekształcenie miało miejsce po dniu 1 stycznia 1990 r.;
 - (d) „ponowne zalesianie” oznacza bezpośrednie spowodowane przez człowieka przekształcenie terenu niezalesionego w zalesiony przez sadzenie, siew lub hodowlę przez człowieka drzew wyrosłych z nasion w sposób naturalny na terenie, który wcześniej był zalesiony i który został przekształcony w teren niezalesiony, jeżeli przekształcenie miało miejsce po dniu 1 stycznia 1990 r.;
 - (e) „wylesianie” oznacza bezpośrednie spowodowane przez człowieka przekształcenie terenu zalesionego w niezalesiony, jeżeli przekształcenie miało miejsce po dniu 1 stycznia 1990 r.;
 - (f) „gospodarka leśna” oznacza działalność w ramach systemu praktyk mającego zastosowanie do lasu, której celem jest poprawa funkcji ekologicznych, gospodarczych lub społecznych lasu;
 - (g) „gospodarka gruntami uprawnymi” oznacza działalność w ramach systemu praktyk mającego zastosowanie do terenu, na którym uprawia się uprawy rolne, oraz do terenu odłogowanego lub tymczasowo niestosowanego do produkcji roślinnej;
 - (h) „gospodarka pastwiskami” oznacza działalność w ramach systemu praktyk mającego zastosowanie do terenu stosowanego do chowu zwierząt

gospodarskich i mającą na celu kontrolę ilości i rodzaju produkowanej roślinności lub zwierząt gospodarskich lub oddziaływanie na nie;

- (i) „odnowa szaty roślinnej” oznacza bezpośrednią działalność człowieka, której celem jest zwiększenie zasobów węgla danego terenu obejmującego obszar co najmniej 0,05 hektara poprzez rozrost roślinności, jeżeli działalność ta nie stanowi zalesiania ani ponownego zalesiania;
- (j) „zasoby węgla” oznaczają ilość pierwiastka węgla składowaną w rezerwuarze węgla, wyrażoną w milionach ton;
- (k) „osuszanie i ponowne nawadnianie terenów podmokłych” oznacza działalność w ramach systemu osuszania lub nawadniania terenu obejmującego obszar co najmniej 1 hektara, na którym występują gleby organiczne, jeżeli działalność ta nie stanowi innego rodzaju działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz jeżeli osuszanie stanowi bezpośrednie spowodowane przez człowieka obniżenie zwierciadła wody gruntowej, a nawadnianie stanowi bezpośrednie spowodowane przez człowieka częściowe lub całkowite odwrócenie osuszania;
- (l) „źródło” oznacza dowolny proces, dowolną działalność lub dowolny mechanizm, który/a uwalnia do atmosfery gaz cieplarniany, aerozol lub prekursor gazu cieplarnianego.
- (m) „pochłaniacz” oznacza dowolny proces, dowolną działalność lub dowolny mechanizm, który/a pochłania z atmosfery gaz cieplarniany, aerozol lub prekursor gazu cieplarnianego;
- (n) „rezerwuar węgla” oznacza całość lub część cechy lub systemu biogeochemicznego na terytorium państwa członkowskiego, w którym przechowywane są związki węgla, dowolny prekursor gazu cieplarnianego zawierający węgiel lub dowolny gaz cieplarniany zawierający węgiel;
- (o) „prekursor gazu cieplarnianego” oznacza związek chemiczny uczestniczący w reakcjach chemicznych wytwarzających jakikolwiek gaz cieplarniany wymieniony w art. 3 ust. 2;
- (p) „pozyskany produkt drzewny” oznacza jakikolwiek produkt pochodzący z pozyskania drewna, w tym materiał drzewny i korę, znajdujący się poza obszarem pozyskania drewna;
- (q) „las” oznacza teren o obszarze co najmniej 0,5 hektara, o zwarcie drzewostanu lub równoważnym stopniu zadrzewienia wynoszącym co najmniej 10 procent obszaru, pokryty drzewami o potencjale wzrostu do co najmniej 5 metrów w stanie dojrzałym w miejscu wzrostu, w tym grupy rosnących młodych drzew naturalnych, lub plantacje, które jeszcze nie zwarcia drzewostanu lub równoważnego stopnia zadrzewienia wynoszącego co najmniej 10 procent obszaru lub wysokości drzew wynoszącej co najmniej 5 metrów, w tym każdy obszar, który zwykle stanowi część obszaru lasu, na którym tymczasowo nie ma drzew w wyniku interwencji człowieka takiej jak pozyskanie, lub z przyczyn naturalnych, lecz w przypadku którego można się spodziewać, że ponownie przekształci się w las;

- (r) „zwarcie drzewostanu” oznacza część określonego obszaru pokrytą koronami drzew, wyrażoną w procentach;
 - (s) „stopień zadrzewienia” oznacza gęstość stojących i rosnących drzew na terenie pokrytym lasem, mierzona zgodnie z metodyką ustaloną przez państwo członkowskie;
 - (t) „zjawisko katastrofalne” oznacza jakiekolwiek nieantropogeniczne wydarzenie lub okoliczność, prowadzące do znacznych emisji z lasów lub gleb rolniczych, będące poza kontrolą danego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie obiektywnie nie jest w stanie znacząco ograniczyć skutków emisji spowodowanych wydarzeniem lub okolicznością, także po jego/jej wystąpieniu;
 - (u) „czas połowicznego rozpadu” oznacza liczbę lat niezbędną, aby zawartość węgla w produkcie drzewnym zmalała do połowy jej pierwotnej wartości;
 - (v) „metoda natychmiastowego utleniania” oznacza metodę rozliczania, która zakłada, że uwolnienie do atmosfery całości węgla składowanego w pozyskanych produktach drzewnych następuje w momencie, gdy państwo członkowskie wpisuje te produkty do swoich rachunków zgodnie z niniejszą decyzją;
 - (w) „pozyskanie drewna z terenów objętych zjawiskami katastrofalnymi” oznacza działalność polegającą na odzyskiwaniu drewna dotkniętego zjawiska katastrofalnego, które nadal może być stosowane przynajmniej częściowo.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 12 w celu zmiany definicji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mając na względzie aktualizację tych definicji w świetle zmian definicji przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto lub innych wielostronnych porozumień w zakresie zmiany klimatu zawartych przez Unię.

Artykuł 3

Obowiązek ustanowienia i prowadzenia rachunków dla sektora LULUCF

1. Dla każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą rachunki prawidłowo odzwierciedlające poziom wszystkich emisji i pochłaniania wynikających z działalności na ich terytorium objętej następującymi kategoriami działalności:
- (a) zalesianie;
 - (b) ponowne zalesianie;
 - (c) wylesianie;
 - (d) gospodarka leśna;
 - (e) gospodarka gruntami uprawnymi;

(f) gospodarka pastwiskami.

Państwa członkowskie mogą również ustanowić i prowadzić rachunki prawidłowo odzwierciedlające poziom emisji i pochłaniania wynikających z odnowy szaty roślinnej oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych.

2. Rachunki, o których mowa w ust. 1, obejmują emisje i pochłanianie następujących gazów cieplarnianych:
 - (a) dwutlenek węgla (CO₂);
 - (b) metan (CH₄);
 - (c) podtlenek azotu (N₂O).
3. Państwa członkowskie uwzględniają w swoich rachunkach daną działalność, o której mowa w ust. 1, od początku prowadzenia tej działalności lub od dnia 1 stycznia 2013 r., w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Ogólne zasady rozliczania

1. W rachunkach, o których mowa w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie oznaczają źródła znakiem dodatnim (+), a pochłaniacze znakiem ujemnym (-).
2. Emisje i pochłanianie wynikające z jakiegokolwiek rodzaju działalności należącej do jednej lub kilku kategorii, o których mowa w art. 3 ust. 1, rozlicza się wyłącznie w ramach jednej kategorii.
3. Państwa członkowskie określają obszar, na którym prowadzona jest działalność należąca do kategorii, o której mowa w art. 3 ust. 1, na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszystkie takie obszary były precyzyjnie identyfikowalne na rachunku danej kategorii.
4. Państwa członkowskie uwzględniają w rachunkach, o których mowa w art. 3 ust. 1, wszelkie zmiany zasobów węgla w następujących rezerwuarach węgla:
 - (a) biomasa nadziemna;
 - (b) biomasa podziemna;
 - (c) ściółka;
 - (d) drewno posuszowe;
 - (e) węgiel organiczny w glebie;
 - (f) pozyskane produkty drzewne.

Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować o nieuwzględnianiu w rachunkach zmian zasobów węgla dla rezerwuarów węgla wymienionych w lit. a)-e) akapitu

pierwszego, jeżeli rezerwuar węgla nie jest malejącym pochłaniaczem ani źródłem. Państwa członkowskie uznają, że rezerwuar węgla nie jest malejącym pochłaniaczem ani źródłem wyłącznie, jeżeli zostało to wykazane na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych.

5. Państwa członkowskie uzupełniają rachunki, o których mowa w art. 3 ust. 1, pod koniec każdego okresu rozliczeniowego wymienionego w załączniku I poprzez określenie całkowitego poziomu emisji oraz całkowitego poziomu pochłaniania objętych tymi rachunkami w danym okresie rozliczeniowym.
6. Państwa członkowskie prowadzą kompletny i dokładny rejestr wszystkich metodyk i danych stosowanych dla celów wypełnienia zobowiązań zgodnie z niniejszą decyzją.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 12 w celu zmiany załącznika I w celu dodania okresów rozliczeniowych oraz zapewnienia spójności między tymi okresami i odpowiednimi okresami mającymi zastosowanie do zobowiązań Unii w zakresie redukcji emisji w innych sektorach.

Artykuł 5

Zasady rozliczania dotyczące zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania

1. Na rachunkach dotyczących ponownego zalesiania państwa członkowskie zapisują emisje i pochłanianie wynikające wyłącznie z takiej działalności prowadzonej na tych terenach, które nie były lasem w dniu 1 stycznia 1990 r.
2. Jeżeli państwa członkowskie zapisują na swoich rachunkach zmiany netto w emisjach i pochłanianiu dwutlenku węgla (CO₂) w wyniku zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania, takie zmiany netto odpowiadają całkowitemu poziomowi pochłaniania i emisji dla wszystkich lat każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I, obliczonemu poprzez dodanie dla każdego roku tego okresu rozliczeniowego stanu zasobów węgla w dniu 31 grudnia tego roku pomniejszonego o stan zasobów węgla w dniu 1 stycznia tego samego roku, na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych.
3. Jeżeli państwa członkowskie zapisują na swoich rachunkach emisje metanu (CH₄) i podtlenku azotu (N₂O) w wyniku zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania, takie emisje odpowiadają całkowitemu poziomowi emisji dla wszystkich lat każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I, obliczonemu poprzez dodanie poziomu emisji w każdym roku tego okresu rozliczeniowego, na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych.
4. Państwa członkowskie w dalszym ciągu ustanawiają i prowadzą rachunki odzwierciedlające poziom emisji i pochłaniania w odniesieniu do terenu, który został zaklasyfikowany na rachunkach zgodnie z art. 4 ust. 3 do kategorii zalesiania, ponownego zalesiania lub wylesiania, nawet jeżeli działalność ta nie jest już prowadzona na tym terenie.
5. Państwa członkowskie stosują w obliczeniach tę samą jednostkę oceny przestrzennej w celu określenia obszaru lasu w kategorii zalesiania, ponownego zalesiania lub wylesiania.

Artykuł 6

Zasady rozliczania dotyczące gospodarki leśnej

1. Na rachunkach dotyczących gospodarki leśnej państwa członkowskie zapisują emisje i pochłanianie wynikające z takiej działalności, obliczone jako emisje i pochłanianie w każdym okresie rozliczeniowym określonym w załączniku I pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie liczby lat w tym okresie rozliczeniowym przez poziom odniesienia określony w załączniku II.
2. Jeżeli wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 1 dla okresu rozliczeniowego jest ujemny, państwa członkowskie zapisują na rachunkach dotyczących gospodarki leśnej całkowity poziom emisji i pochłaniania wynoszący nie więcej niż równowartość 3,5 % emisji państwa członkowskiego w roku referencyjnym, zgodnie ze zweryfikowanym sprawozdaniem wstępnym dotyczącym danych w zakresie emisji w roku referencyjnym zgodnie z załącznikiem do decyzji 13/CMP.1, które to państwo członkowskie przedłożyło UNFCCC, z wyłączeniem emisji i pochłaniania w rodzajach działalności, o których mowa w art. 3 ust. 1, pomnożony przez liczbę lat w okresie rozliczeniowym.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby metody obliczeniowe stosowane w odniesieniu do rachunków dotyczących gospodarki leśnej były zgodne z metodami obliczeniowymi stosowanymi do obliczenia poziomów odniesienia określonych w załączniku II, w odniesieniu do następujących aspektów:
 - (a) rezerwuary węgla i gazy cieplarniane;
 - (b) obszar objęty gospodarką leśną;
 - (c) pozyskane produkty drzewne;
 - (d) zjawiska katastrofalne.
4. Nie później niż rok przed zakończeniem każdego okresu rozliczeniowego państwa członkowskie zgłaszają Komisji proponowane zmienione poziomy odniesienia na następny okres rozliczeniowy zgodnie z metodyką określoną w decyzji -/CMP.7 stosowaną w celu obliczenia poziomów odniesienia określonych w tej decyzji.
5. Jeżeli stosowne postanowienia decyzji -/CMP.7 ulegną zmianie, państwa członkowskie zgłaszają Komisji proponowane zmienione poziomy odniesienia uwzględniające te zmiany nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu zmian.
6. Jeżeli udostępniona zostanie poprawiona metodyka umożliwiająca państwom członkowskim obliczenie poziomów odniesienia w sposób o wiele bardziej dokładny, lub w przypadku znacznej poprawy jakości danych dostępnych w państwie członkowskim, dane państwo członkowskie niezwłocznie zgłasza Komisji proponowane zmienione poziomy odniesienia uwzględniające te zmiany.
7. Dla celów ust. 4, 5 i 6 państwa członkowskie określają ilość rocznych emisji wynikających ze zjawisk katastrofalnych, które zostały uwzględnione w proponowanych zmienionych poziomach odniesienia, oraz sposób oszacowania tej ilości.

8. Komisja weryfikuje dokładność proponowanych zmienionych poziomów odniesienia.
9. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 12 w celu aktualizacji, w stosownych przypadkach, poziomów odniesienia, o których mowa w załączniku II.
10. Państwa członkowskie odnotowują na rachunkach dotyczących gospodarki leśnej wpływ każdej zmiany załącznika II w odniesieniu do całego stosownego okresu rozliczeniowego.

Artykuł 7

Zasady rozliczania dotyczące pozyskanych produktów drzewnych

1. Państwa członkowskie zapisują na rachunkach ustanowionych zgodnie z art. 3 ust. 1 emisje z pozyskanych produktów drzewnych zawierających związki węgla w dniu 1 stycznia 2013 r., nawet jeżeli takie pozyskane produkty drzewne zostały pozyskane przed tą datą.
2. Na rachunkach ustanowionych zgodnie z art. 3 ust. 1 dotyczących pozyskanych produktów drzewnych państwa członkowskie zapisują emisje z następujących pozyskanych produktów drzewnych na podstawie obliczeń zgodnie z funkcją rozpadu pierwszego stopnia i standardowymi wartościami czasu połowicznego rozpadu określonymi w załączniku III:
 - (a) papieru;
 - (b) płyt drewnianych;
 - (c) tarcicy.

Zamiast wartości połowicznego rozpadu określonych w załączniku III państwa członkowskie mogą stosować wartości połowicznego rozpadu odpowiednie dla poszczególnych państw, pod warunkiem, że wartości te zostały określone przez państwa członkowskie na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych.

Na rachunkach dotyczących wywożonych pozyskanych produktów drzewnych państwa członkowskie mogą stosować wartości połowicznego rozpadu odpowiednie dla poszczególnych państw zamiast wartości połowicznego rozpadu określonych w załączniku III, pod warunkiem, że wartości te zostały określone przez państwa członkowskie na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych dotyczących stosowania tych pozyskanych produktów drzewnych w państwie przywozu.

3. Jeżeli państwa członkowskie zapisują na rachunkach ustanowionych zgodnie z art. 3 ust. 1 emisje dwutlenku węgla (CO₂) z pozyskanych produktów drzewnych w obiektach unieszkodliwiania odpadów stałych, dokonują one tego zgodnie z metodą natychmiastowego utleniania.

4. Jeżeli państwa członkowskie zapisują na rachunkach emisje z pozyskanych produktów drzewnych pozyskanych w celach energetycznych, dokonują one tego również zgodnie z metodą natychmiastowego utleniania.
5. Państwo członkowskie zapisuje emisje z pozyskanych produktów drzewnych na rachunkach wyłącznie w przypadku, gdy emisje pochodzą z pozyskanych produktów drzewnych usuniętych z terenów objętych rachunkami tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 ust 1.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 12 w celu przeglądu informacji, o których mowa w załączniku III, zgodnie z postępowaniem naukowym.

Artykuł 8

Zasady rozliczania dotyczące gospodarki gruntami uprawnymi, gospodarki pastwiskami, odnowy szaty roślinnej oraz osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych

1. Na rachunkach dotyczących gospodarki gruntami uprawnymi i gospodarki pastwiskami państwa członkowskie zapisują emisje i pochłanianie wynikające z takiej działalności, obliczone jako emisje i pochłanianie w każdym okresie rozliczeniowym, o którym mowa w załączniku I, pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie liczby lat w tym okresie rozliczeniowym przez poziom emisji i pochłaniania tego państwa członkowskiego z tej działalności w roku referencyjnym, zgodnie ze zweryfikowanym sprawozdaniem wstępnym dotyczącym danych w zakresie emisji w roku referencyjnym zgodnie z załącznikiem do decyzji 13/CMP.1, które to państwo członkowskie przedłożyło UNFCCC.
2. Jeżeli państwo członkowskie decyduje się na ustanowienie i prowadzenie rachunków dla odnowy szaty roślinnej lub osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych, stosuje ono metodę obliczeniową określoną w ust. 1.

Na rachunkach dotyczących osuszania i ponownego nawadniania terenów podmokłych państwa członkowskie zapisują emisje i pochłanianie wynikające z tej działalności na wszystkich terenach osuszonych od 1990 r. i na wszystkich terenach ponownie nawodnionych od 1990 r.

Artykuł 9

Zasady rozliczania dotyczące zjawisk katastrofalnych

1. Jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 2, państwa członkowskie mogą wyłączyć z obliczeń mających zastosowanie do ich obowiązków w zakresie rozliczania zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), b), d), e) i f) nieantropogeniczne emisje gazów cieplarnianych ze źródeł wynikających ze zjawisk katastrofalnych. Jeżeli państwa członkowskie wyłączają takie emisje, wyłączają one również wszelkie powiązane przypadki pochłaniania na terenach, na których wystąpiły zjawiska katastrofalne. Jednakże nie można wyłączać nieantropogenicznych emisji gazów

cieplarnianych ze źródeł wynikających ze zjawisk katastrofalnych, uwzględnionych w obliczeniach poziomu odniesienia zgodnie z art. 6 ust. 4, 5 lub 6.

2. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obliczeń mających zastosowanie do ich obowiązków w zakresie rozliczania zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), b) i d) nieantropogeniczne emisje gazów cieplarnianych ze źródeł zgodnie z ust. 1, jeżeli emisje te z takich zjawisk katastrofalnych w jednym roku przekraczają 5 % łącznych emisji państwa członkowskiego w roku referencyjnym zgodnie ze zweryfikowanym sprawozdaniem wstępnym dotyczącym danych w zakresie emisji w roku referencyjnym zgodnie z załącznikiem do decyzji 13/CMP.1, które to państwo członkowskie przedłożyło UNFCCC, z wyłączeniem emisji i pochłaniania w rodzajach działalności, o których mowa w art. 3 ust. 1, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - (a) państwo członkowskie określa cały obszar wyłączony z rozliczania na rachunkach tego państwa zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), b) i d), uwzględniając położenie geograficzne, rok i rodzaj zjawisk katastrofalnych;
 - (b) państwo członkowskie szacuje roczne nieantropogeniczne emisje gazów cieplarnianych ze źródeł wynikających ze zjawisk katastrofalnych oraz powiązane pochłanianie na wyłączonych obszarach;
 - (c) na wyłączonych obszarach nie nastąpiła zmiana użytkowania gruntów, a państwo członkowskie stosuje przejrzyste i weryfikowalne metody i kryteria określenia zmiany użytkowania gruntów na tych obszarach;
 - (d) państwo członkowskie w miarę możliwości podejmuje środki służące zarządzaniu skutkami zjawisk katastrofalnych lub ich kontroli;
 - (e) państwo członkowskie w miarę możliwości podejmuje środki służące rekultywacji obszarów wykluczonych;
 - (f) emisje z pozyskanych produktów drzewnych w wyniku pozyskania drewna z terenów objętych zjawiskami katastrofalnymi nie zostały wyłączone z rozliczania.
3. Państwa członkowskie mogą również oddzielnie wyłączyć z obliczeń mających zastosowanie do ich obowiązków w zakresie rozliczania zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) i f) nieantropogeniczne emisje gazów cieplarnianych ze źródeł zgodnie z ust. 1, jeżeli emisje te z takich zjawisk katastrofalnych w jednym roku przekraczają 5 % łącznych emisji państwa członkowskiego w roku referencyjnym zgodnie ze zweryfikowanym sprawozdaniem wstępnym dotyczącym danych w zakresie emisji w roku referencyjnym zgodnie z załącznikiem do decyzji 13/CMP.1, które to państwo członkowskie przedłożyło UNFCCC, z wyłączeniem emisji i pochłaniania w rodzajach działalności, o których mowa w art. 3 ust. 1, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w art. 9 ust. 2.
4. Państwa członkowskie zapisują na rachunkach, o których mowa w art. 3 ust. 1, emisje z pozyskanych produktów drzewnych w wyniku pozyskania drewna z terenów objętych zjawiskami katastrofalnymi zgodnie z art. 7.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 12 w celu przeglądu warunków określonych w ust. 2 akapit pierwszy w świetle postępu

naukowego lub w celu uwzględnienia zmian aktów przyjętych przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto.

Artykuł 10

Plany działania dotyczące sektora LULUCF

1. Nie później niż sześć miesięcy po rozpoczęciu każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I państwa członkowskie sporządzają i przekazują Komisji projekty planów działania dotyczących sektora LULUCF określające środki mające na celu ograniczenie lub zmniejszenie emisji oraz utrzymanie lub zwiększenie stopnia ich pochłaniania w wyniku działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają konsultacje z szeregiem zainteresowanych stron.

Projekty planów działania dotyczących sektora LULUCF obejmują stosowny okres rozliczeniowy określony w załączniku I.

2. W projektach planów działania dotyczących sektora LULUCF państwa członkowskie zawierają następujące informacje w odniesieniu do każdego rodzaju działalności, o której mowa w art. 3 ust 1:
 - (a) opis wcześniejszych tendencji w zakresie emisji i pochłaniania;
 - (b) prognozy dotyczące emisji i pochłaniania w danym okresie rozliczeniowym;
 - (c) analiza potencjału w zakresie ograniczenia lub zmniejszenia emisji i utrzymania lub zwiększenia pochłaniania;
 - (d) wykaz środków obejmujący, w stosownych przypadkach, środki określone w załączniku IV, które mają zostać przyjęte w celu zwiększenia potencjału w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, jeżeli został on określony w analizie, o której mowa w lit. c);
 - (e) działania polityczne przewidziane w celu realizacji środków, o których mowa w lit. d), wraz z opisem przewidywanych skutków tych środków dla emisji i pochłaniania;
 - (f) harmonogram przyjęcia i realizacji środków, o których mowa w lit. d).
3. Komisja ocenia projekt planu działania państwa członkowskiego dotyczącego sektora LULUCF w ciągu trzech miesięcy od otrzymania od tego państwa członkowskiego wszystkich stosownych informacji. Komisja publikuje wyniki oceny oraz może, w stosownych przypadkach, wydać zalecenia, w celu wspomożenia wysiłków państw członkowskich w zakresie ograniczenia lub zmniejszenia emisji oraz utrzymania lub zwiększenia ich pochłaniania.

Państwa członkowskie należyście uwzględniają ustalenia Komisji i publikują swoje plany działania dotyczące sektora LULUCF w wersji elektronicznej oraz upowszechniają je w ciągu trzech miesięcy od otrzymania oceny Komisji.

4. Do dnia przypadającego w połowie każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I oraz do końca każdego okresu rozliczeniowego określonego w

załączniku I państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie opisujące postępy w realizacji planów działania dotyczących sektora LULUCF.

5. Komisja ocenia realizację planów działania dotyczących sektora LULUCF w państwach członkowskich w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania sprawozdań, o których mowa w ust. 4.

Komisja publikuje te sprawozdania oraz wyniki oceny oraz może, w stosownych przypadkach, wydać zalecenia, w celu wspomożenia wysiłków państw członkowskich w zakresie ograniczenia lub zmniejszenia emisji oraz utrzymania lub zwiększenia ich pochłaniania. Państwa członkowskie należycie uwzględniają ustalenia Komisji.

Artykuł 11

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu zasad rozliczania określonych w niniejszej decyzji najpóźniej w ciągu roku od zakończenia pierwszego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I.

Artykuł 12

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 7, art. 6 ust. 9, art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 7, art. 6 ust. 9, art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 7, art. 6 ust. 9, art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 4 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12.3.2012 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

OKRESY ROZLICZENIOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

Okres rozliczeniowy	Lata
Pierwszy okres rozliczeniowy	Od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

ZAŁĄCZNIK II

POZIOMY ODNIESIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6

Państwo członkowskie	Gg ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂) rocznie
Austria	-6516
Belgia	-2499
Bułgaria	-7950
Cypr	-157
Republika Czeska	-4686
Dania	409
Estonia	-2741
Finlandia	-20466
Francja	-67410
Niemcy	-22418
Grecja	-1830
Węgry	-1000
Irlandia	-142
Włochy	-22166
Łotwa	-16302
Litwa	-4552
Luksemburg	-418
Malta	-49
Niderlandy	-1425
Polska	-27133
Portugalia	-6830
Rumunia	-15793
Słowacja	-1084
Słowenia	-3171
Hiszpania	-23100
Szwecja	-41336
Zjednoczone Królestwo	-8268

ZAŁĄCZNIK III

FUNKCJA ROZPADU PIERWSZEGO STOPNIA ORAZ STANDARDOWE WARTOŚCI CZASU POŁOWICZNEGO ROZPADU, O KTÓRYCH MOWA W ART.

7

Funkcja rozpadu pierwszego stopnia począwszy od $i = 1900$ kontynuowana do roku obecnego:

$$(A) \quad C(i+1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i) \quad z \quad C(1900) = 0.0$$

$$(B) \quad \Delta C(i) = C(i+1) - C(i),$$

gdzie:

i = rok

$C(i)$ = zasoby węgla w zasobach pozyskanych produktów drzewnych na początku roku i , w Gg C

k = stała rozpadu dla rozpadu pierwszego stopnia w jednostkach wynoszących rok⁻¹ ($k = \ln(2)/HL$, gdzie HL oznacza czas połowicznego rozpadu zasobów pozyskanych produktów drzewnych w latach)

$Inflow(i)$ = napływ do zasobów pozyskanych produktów drzewnych w roku i , w Gg C na rok⁻¹

$\Delta C(i)$ = zmiana zasobów węgla w zasobach pozyskanych produktów drzewnych w roku i , w Gg C na rok⁻¹

Standardowe wartości czasu połowicznego rozpadu (HL):

2 lata dla papieru

25 lat dla płyt drewnianych

35 lat dla tarcicy.

ZAŁĄCZNIK IV

ŚRODKI, KTÓRE MOŻNA WŁĄCZYĆ DO PLANÓW DZIAŁANIA DOTYCZĄCYCH SEKTORA LULUCF ZGODNIE Z ART. 10 UST. 2 LIT. D)

- (a) Środki w zakresie gospodarki gruntami uprawnymi, takie jak:
- poprawa praktyk rolniczych poprzez wybór lepszych odmian roślin uprawnych;
 - powszechniejsze stosowanie płodozmianu oraz unikanie lub mniej intensywne stosowanie ugorów;

- poprawa gospodarowania substancjami odżywczymi, gospodarowania orką/odpadami oraz gospodarki wodnej;
 - promowanie praktyk rolniczo-leśnych oraz potencjału w zakresie zmiany użytkowania pokrycia terenu;
- (b) Środki w zakresie gospodarki pastwiskami i ulepszania pastwisk, takie jak:
- zapobieganie przekształceniu użytków zielonych w grunty uprawne oraz przekształcanie gruntów uprawnych w rodzimą roślinność;
 - poprawa gospodarki pastwiskami poprzez uwzględnienie zmian dotyczących intensywności i czasu wypasania;
 - zwiększenie wydajności;
 - poprawa gospodarowania substancjami odżywczymi;
 - poprawa zarządzania wypalaniem;
 - wprowadzenie bardziej stosownych gatunków, a w szczególności gatunków o głębokim systemie korzeniowym;
- (c) Środki w zakresie poprawy gospodarki uprawnymi glebami organicznymi, w szczególności torfowiskami, takie jak:
- zachęcanie do stosowania zrównoważonych praktyk w zakresie użytkowania torfowisk;
 - zachęcanie do stosowania dostosowanych praktyk rolniczych, takich jak minimalizacja wznoszenia gleby lub praktyki ekstensywne;
- (d) Środki w zakresie zapobiegania osuszaniu oraz promowania ponownego nawadniania terenów podmokłych;
- (e) Środki w zakresie istniejących lub częściowo osuszonych bagien, takie jak:
- zapobieganie dalszemu osuszaniu;
 - zachęcanie do ponownego nawadniania i rekultywacji bagien;
 - zapobieganie pożarom torfowisk;
- (f) Rekultywacja terenów zdegradowanych;
- (g) Środki w zakresie leśnictwa, takie jak:
- zapobieganie wylesianiu;
 - zalesianie i ponowne zalesianie;
 - zachowanie węgla w istniejących lasach;

- zwiększenie produkcji w istniejących lasach;
 - zwiększenie zasobów pozyskanych produktów drzewnych;
 - lepsza gospodarka leśna m.in. poprzez optymalizację składu gatunkowego, pielęgnowanie i przerzedzanie oraz ochrona gleby;
- (h) Wzmocnienie ochrony przed zjawiskami katastrofalnymi takimi jak pożary, szkodniki i burze.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasad rozliczania i planów działania dotyczących emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²³

ŚRODOWISKO I DZIAŁANIA W DZIEDZINIE KLIMATU [07]

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- ☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁴
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Wniosek jest zgodny ze strategią „Europa 2020” oraz powinien przyczynić się do osiągnięcia unijnych celów redukcji emisji.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Wdrożenie polityki i prawodawstwa UE w zakresie działań w dziedzinie klimatu (kod ABB 07 12)

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

07 12 01 (Wdrożenie polityki i prawodawstwa Unii w zakresie działań w dziedzinie klimatu)

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wniosek ustanawia rzetelne i zharmonizowane ramy prawne dla rozliczania emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (LULUCF) w Unii poprzez umożliwienie szczegółowej oceny postępów w państwach członkowskich. W szczególności wniosek:

- zapewnia lepszą widoczność działań w zakresie łagodzenia oraz zachęca do prowadzenia takich działań poprzez zwiększenie stopnia pochłaniania i ograniczenia emisji w rolnictwie i leśnictwie oraz poprzez produkcję pozyskanych produktów drzewnych w przemyśle;

²³ ABM: Activity-Based Management: zarządzanie kosztami działań; ABB: Activity-Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁴ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- wzmacnia integralność środowiskową zobowiązań poprzez zagwarantowanie właściwego uwzględnienia emisji i pochłaniania oraz zapewnia zrównoważoną, przyjazną dla klimatu produkcję bioenergii poprzez uzupełnienie obowiązujących środków politycznych; oraz
- zapewnia większą efektywność gospodarczą, dążąc do realizacji ambitniejszych celów poprzez umożliwienie wszystkim sektorom wniesienia swojego wkładu.

Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

- Poniższe wskaźniki odpowiadają ogólnym, szczegółowym i operacyjnym celom wniosku:
- tendencje w zakresie emisji i pochłaniania;
 - liczba przypadków nieprzestrzegania przepisów przez państwa członkowskie, planów działania państw członkowskich dotyczących sektora LULUCF oraz sprawozdań przedstawionych Komisji w terminie, liczba państw członkowskich, które terminowo przedłożyły Komisji poziomy odniesienia;
 - zgodność sprawozdań państw członkowskich z wymogami określonymi we wniosku;
 - zakres kompletności sprawozdań państw członkowskich przedłożonych Komisji oraz stopień zastosowania przez państwa członkowskie wspólnych zasad rozliczania;
 - dostępność danych i informacji w obszarach objętych wnioskiem.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Wniosek ma dwa cele, którymi są:

- zapewnienie rzetelnego i zharmonizowanego rozliczania emisji i pochłaniania w odniesieniu do sektora LULUCF w państwach członkowskich;
- zachęcenie państw członkowskich do podejmowania działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu poprzez opracowanie i realizację planów działania.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Ze względu na efektywność podjęcie działań na szczeblu Unii przyniosłoby wyraźniejsze korzyści w porównaniu z działaniami na szczeblu państw członkowskich. Ponieważ nadrzędne zobowiązania w zakresie zmiany klimatu podejmowane są na poziomie Unii, bardziej efektywne jest także opracowanie na tym samym poziomie niezbędnych zasad rozliczania. Ponadto rozwiązanie określonych problemów, takich jak konieczność ustalenia dokładnych i spójnych zasad rozliczania dla różnych rodzajów działalności w ramach sektora LULUCF, wymaga wprowadzenia wspólnego podejścia we wszystkich państwach członkowskich, co można osiągnąć tylko na poziomie Unii.

Takie ramy prawne zapewnią wartość dodaną poprzez zastosowanie wspólnych i dokładnych zasad rozliczania we wszystkich państwach członkowskich, opracowanie planów działania oraz umożliwienie bardziej szczegółowej oceny postępów w państwach członkowskich. Pozwoli to na zapewnienie spójności polityki klimatycznej Unii, dalszej poprawy integralności środowiskowej zobowiązań Unii w zakresie zmiany klimatu oraz większej efektywności gospodarczej polityki klimatycznej Unii.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Wniosek opiera się na doświadczeniach międzynarodowych, zaś jego celem jest zaradzenie niedociągnięciom obowiązujących zasad rozliczania na mocy protokołu z Kioto. Na potrzeby wniosku w sprawie rzetelnych i zharmonizowanych zasad rozliczania dla sektora LULUCF przeprowadzono szczegółową ocenę.

1.5.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Wniosek jest zgodny ze strategią „Europa 2020” i jej inicjatywą przewodnią „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”. Uzupełnia on również istniejącą politykę Unii dotyczącą klimatu, energii i spraw społecznych.

Wniosek uzupełnia także wspólną politykę rolną (WPR) na okres po 2013 r., mając na względzie wdrożenie „składników ekologicznych”; w kontekście unijnej polityki rozwoju obszarów wiejskich można uzyskać znaczącą poprawę w odniesieniu do zachęt dla pochłaniania dwutlenku węgla w rolnictwie i leśnictwie. Właściwe rozliczanie powiązanych fluktuacji węgla pierwiastkowego sprawiłoby, że pozytywny wkład tych środków politycznych realizowanych w ramach WPR byłby bardziej widoczny.

Rozliczanie w sektorze LULUCF nie tylko wspomogłoby zrównoważone wykorzystanie bioenergii, ale także zapewniło rzetelny, wyraźny i widoczny wskaźnik postępów w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa. Bez kompleksowych obowiązkowych zasad rozliczania działalności LULUCF działania podejmowane przez państwa członkowskie, rolników i leśników w zakresie funkcji związanych z łagodzeniem zmiany klimatu nie zostałyby uwzględnione w staraniach Unii w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

Rozpoczęcie realizacji przewiduje się na 1 stycznia 2013 r., zależnie od postępu procesu ustawodawczego.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁵

☒ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

☐ agencjom wykonawczym

☐ organom utworzonym przez Wspólnoty²⁶

☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi

☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (**należy wyszczególnić**)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za wdrożenie większej części środków określonych w niniejszym wniosku. Komisja oceni informacje zawarte w sprawozdaniach przedłożonych przez państwa członkowskie i w stosownych przypadkach wyda zalecenia.

²⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁶ O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Państwa członkowskie co roku zapisują informacje na rachunkach sektora LULUCF oraz pod koniec każdego roku rozliczeniowego uwzględniają emisje i pochłanianie w odniesieniu do sektora LULUCF zgodnie z niniejszym wnioskiem.

Sprawozdania przygotowane zgodnie z niniejszym wnioskiem są oceniane przez Komisję dla każdego okresu rozliczeniowego, w oparciu o ekspertyzę techniczną.

W celu oceny realizacji niniejszej decyzji w kontekście klauzuli przeglądu niezbędne będzie przeprowadzenie badania.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Jako że przedmiotowy wniosek dotyczy decyzji, ryzyko związane z realizacją jest ograniczone, ponieważ proponowane zobowiązania opierają się na już ustanowionych zasadach międzynarodowych stosowanych przez państwa członkowskie w ramach zobowiązań wynikających z protokołu z Kioto.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Środki dotyczące przeciwdziałania ewentualnemu ryzyku obejmują: konstruktywny dialog i współpracę z państwami członkowskimi, utrzymanie kontaktów z odpowiednimi służbami Komisji, w szczególności w odniesieniu do zaspokojenia potrzeb związanych z wymaganymi danymi, konsultacje z ekspertami, w szczególności podczas przyjmowania aktów delegowanych, dostęp do zewnętrznej technicznej wiedzy eksperckiej na potrzeby oceny, prowadzenie badań podczas przeglądu aktu prawnego oraz - w stosownych przypadkach - organizację konferencji tematycznych.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Biorąc pod uwagę przedmiotowe kwoty i rodzaj zamówień, inicjatywa ta nie wiąże się ze szczególnym ryzykiem nadużyć finansowych. Komisja będzie zarządzała pracami i kontrolowała je przy pomocy wszystkich stosownych zwykłych narzędzi, takich jak roczny plan zarządzania DG CLIMA.

Szczególnie istotne są normy kontroli wewnętrznej nr 2, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15 i 16. Ponadto w pełni stosowane będą zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 („rozporządzenie finansowe”) i jego przepisach wykonawczych.

Procedurami udzielania zamówień będzie kierował obieg finansowy DG CLIMA: częściowo zdecentralizowany obieg, który charakteryzuje się tym, że osoby inicjujące wydatki i dokonujące weryfikacji są pod względem hierarchii niezależne od subdelegowanych urzędników zatwierdzających.

Ponadto komitet kontroli wewnętrznej (ENVAC) bada proces wyboru wykonawcy i weryfikuje spójność procedur przyjętych przez urzędników zatwierdzających z przepisami rozporządzenia finansowego i z przepisami wykonawczymi w odniesieniu do losowej próby zamówień publicznych i próby zamówień publicznych wybranej na podstawie analizy ryzyka.

Ponadto, w odniesieniu do przyjmowania aktów oddelegowanych, osoby uczestniczące w konsultacjach z ekspertami będą niezależne i właściwie wykwalifikowane.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽²⁷⁾	państw EFTA ²⁸	krajów kandydujących ²⁹	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
5	07 01 02 11 Inne wydatki na zarządzanie w obszarze polityki „Środowisko i działania w dziedzinie klimatu”	niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

²⁷ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

²⁸ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu. .

²⁹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	Pozycja 2
-------------------------------------	-------	-----------

DG: CLIMA			Rok N ³⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6	OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1)	-	-	-	-	-	-	-	-
	Środki na płatności	(2)	-	-	-	-	-	-	-	-
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1a)	-	-	-	-	-	-	-	-
	Środki na płatności	(2a)	-	-	-	-	-	-	-	-
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³¹										
Numer pozycji w budżecie 07 01 04 05 (i kolejne)		(3)	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300
OGÓŁEM środki dla DG CLIMA	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300

³⁰

³¹

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300
	Środki na płatności	=5+ 6	0,100	-	-	0,600	-	-	0,600	1,300

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0,100			0,600			0,600	1,300
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,100			0,600			0,600	1,300
	Środki na płatności	=5+ 6	0,100			0,600			0,600	1,300

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6	OGÓŁEM
DG: CLIMA									
• Zasoby ludzkie		0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,889
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	2,433
OGÓŁEM DG CLIMA	Środki	0,475	0,457	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	3,322

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na obowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	3,322
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ³²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,575	0,475	0,475	1,075	0,475	0,475	1,075	4,622
	Środki na płatności	0,575	0,475	0,475	1,075	0,475	0,475	1,075	4,622

³²

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. Wdrożenie nastąpi prawdopodobnie w 2013 r., zależnie od postępu procesu ustawodawczego

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Rok N+4		Rok N+5		Rok N+6		OGÓŁEM	
	REALIZACJA																	
	Rodzaj ³³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
↓																		
CEL SZCZEGÓŁOWY: Wdrożenie polityki i prawodawstwa UE w zakresie działań w dziedzinie klimatu (kod ABB 07 12)																		
- Realizacja	Ocena	0004	27	0,100					27	0,100					27	0,100	81	0,300
- Realizacja	Badanie	0 500													1	0,500	1	0,500
- Realizacja	Przegląd	0 500							1	0,500							1	0,500
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa			27	0,100	0	-	0	-	28	0,600	0	-	0	-	28	0,600	83	1,300
KOSZT OGÓŁEM			0	0,100	0	-	0	-	0	0,600	0	-	0	-	0	0,600	0	1,300

³³

Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ³⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6	OGÓŁE M
--	------------------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6	
Zasoby ludzkie (1 ekwiwalent pełnego czasu pracy AD już zatrudniony w DG CLIMA)	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,889
Pozostałe wydatki administracyjne								
- 07 01 02 11 01 misje (5 rocznie; 00015 mln EUR /misja)	0,0075	0,0075	0,0075	0,0075	0,0075	0,0075	0,0075	0,053
- 07 01 02 11 02 konferencje (2 rocznie; 150 uczestników; ; 0035 mln EUR /konferencja)	0,070	0,070	0,070	0,070	0,070	0,070	0,070	0,490
- 07 01 02 11 02 spotkania (2 rocznie ; maksymalnie 168 ekspertów (28 * 6); 1 dzień; 0135 mln EUR /spotkanie)	0,270	0,270	0,270	0,270	0,270	0,270	0,270	1,890
<i>SUMA CZĄSTOKOWA</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	<i>0,348</i>	2,433

³⁴

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. Wdrożenie nastąpi prawdopodobnie w 2013 r., zależnie od postępu procesu ustawodawczego

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	3,322
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Poza DZIAŁEM 5³⁵ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa								

OGÓŁEM	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	0,475	3,322
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
07 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁶							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							

³⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

³⁶ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy;

XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ³⁷	w centrali ³⁸							
	w delegaturach							
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)								
Inna pozycja w budżecie (określić)								
OGÓŁEM		0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Podejmowanie działań w celu wdrożenia wymogów Komisji (np. dokonywanie przeglądu sprawozdań państw członkowskich, przeprowadzanie analiz, monitorowanie wdrożenia).
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych³⁹.

3.2.6. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- ☐ wpływ na zasoby własne

³⁷ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

³⁸ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

³⁹ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

- ☐ wpływ na dochody różne.